

Miserend

Klotildliget:

október 9. vasárnap	
ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>2Kir 5,14-17</i>	
<i>2Tim 2,8-13</i>	
<i>Lk 17,11-19</i>	

október 11. kedd	18 óra
október 13. csütörtök	18 óra
október 15. szombat	18 óra
október 16. vasárnap	
regnumi mise	8 óra
ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>Kiv 17,8-13</i>	
<i>2Tim 3,14-4,2</i>	
<i>Lk 18,1-8</i>	

Pilisjászfalu:

október 16. vasárnap	18 óra
-----------------------------	--------

Piliscsaba:

október 9. vasárnap	
szlovák mise	9 óra
ünnepi szentmise	11 óra
október 10. hétfő	–
október 14. péntek	17 óra
október 15. szombat	17 óra
október 16. vasárnap	
ünnepi szentmise	11 óra

Október 10-én (hétfő) 17 órakor Székesfehérváron Prohászka mise lesz, amelyre szeretettel várják a Prohászka Imaszövetség tagjait. Jelentkezni Szabolcs atyánál lehet. Ezen a napon a fogadóóra és a nagytemplomi 17 órás szentmise elmarad.

Október 13-án (csütörtök) 9 órakor Alsószentivánon a nagyszülők számára zárandoklatot tartanak, amely keretben a nagyszülőket külön áldásban részesítik.

Október 14-én, pénteken 21 órakor a Béthel Evangélikus Templomban taizéi ima lesz.

Október 16-án, vasárnap 8 órakor a ligeti templomban regnumos szentmise lesz. A fél 9-es szentgyónási lehetőség elmarad.

Vasárnaponként a ligeti plébánián 10 órától 11 óráig teaházat tartunk, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Októberben a hétköznapi szentmisék előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.

Október 22-én, szombaton tartjuk szokásos péliföldszentkeresztii zárandoklatunkat. Jelentkezni a sekrestyében lehet.

Október 29-én, szombaton a ligeti plébániától Keszitvanyra kirándulunk, részletek a jövő heti hirdetésben lesznek.

A hálás lelkület

Valahol olvastam, hogy a mai Spanyolország területén található egy régi, római vízvezeték. Valamikor a Krisztus utáni II. században, abban az időben építették, amikor a terület a Római Birodalomhoz tartozott. A kőből és téglából épült, több kilométer hosszú, boltíves építmény a hegyekből szállította a vizet a városba. A város lakóit sok évszázadon keresztül látta el friss vízzel. A XX. században a település vezetése felfedezte, hogy nekik milyen nagy kincsük van. Azt mondták: „Meg kell őriznünk ezt a régi vízvezetékét az utóknak! Nem szabad tovább használnunk, nehogy tönkremenjen.” Aztán elhatározták, hogy új, modern vízvezeték építenek drága pénzen. Amikor az új csőhálózat elkészült, a régit kiiktatták a rendszerből. Néhány év múlva a régi vízvezeték teljesen kiszáradt. A nyári forrásokban a kiszáradt habarcs kipotyogott a kövek és a téglák közül, s az építmény több helyen összeomlott. A víz 1800 éven keresztül életben tartotta a vezetékét, amikor viszont megszűnt, az építmény teljesen tönkrement. Ehhez a vízhez hasonlít életünkben a

hála. A hála ott húzódik az Istennel és az emberekkel való kapcsolatunk mélyén. Sokszor nem is vesszük észre jótékony, éltető hatását, de ha hiányzik, menthetetlenül összeomlik kapcsolatunk Istennel és embertársainkkal. Az igazi hála ugyanis több mint udvariaságból mondott egyszerű köszönetnyilvánítás. És több mint egy jól nevelt ember köszönete. A hála az az alapvető emberi magatartásunk, amellyel az Istennek és az embereknek tartozunk mindazért a jóért, amit Tőle, illetve tőlük kapunk. Emberként minden nap rácsodálkozunk azokra az ajándékokra, amelyeket Istentől vagy az emberektől kapunk, s amelyeket sok esetben nem is tudunk viszonzni. A legkevesebb tehát az, hogy legyünk hálásak mindennért! Mert a hálátlanság mély sebet üt és igen nagy fájdalmat okoz annak, aki a másikért valamilyen jót tesz. **Növelj bennünk a hitet!** – fordultunk Jézushoz az apostolokkal együtt az elmúlt vasárnapon, ma pedig szívünk háláját szeretnénk elé hozni. Tíz leprásról, tíz meggyógyított emberről hallottunk az evangéliumban, akik közül kilenc sajnos hálátlannak

bizonyult, s csak egyikük volt hálás gyógyítójának. Jézusnak is fáj a hálátlanság. Készerűen kérdezte meg az egyetlen visszatért embertől: „Hol maradt a többi kilenc? Nem akadt más, aki visszajött volna, hogy hálát adjon Istennek, csak ez az idegen?” [Lk 17,17-18].

Íme néhány gyakorlatai tanács, hogy sose essünk a hálátlanság bűnébe, hanem a hálaadás által erősítsük kapcsolatunkat Istennel és az emberekkel:

1. Hálánkat mindig fejezzük ki szavakkal! Nem elegendő az, ha a köszönet szívünk mélyén meghúzódó érzés marad, s arról csak mi magunk tudunk. A hála kifejezése nem megalázó. Alázat mindenképpen szükséges hozzá, de nem megalázó.
2. Hálánkat kifejezhetjük szolgálattal is. Gondoljunk csak a jerikói vakra, Bartimeusra, aki miután visszanyerte szeme világát,

Istent magasztalva követte Jézust az úton [Lk 18,43]. Istenszolgálatunk hálánk egyik megnyilvánulása a hit, a remény és a szeretet isteni adományaiért.

3. Az adakozás is hálánk egyik megnyilvánulása lehet. Azzal mondunk Istennek köszönetet a tőle kapott javakért, hogy segítjük, támogatjuk rászoruló embertársainkat.

Végezetül, ne feledkezzünk el arról, hogy a szentmise, az eucharisztia ünneplése egyéni és közösségi hálaadás Istennek. A görög eucharisztia szó ugyanis hálaadást jelent. Fiatalok néha csodálkozva kérdezik, hogy tulajdonképpen miért járunk vasárnap szentmisére? Többféle választ adhatunk erre a kérdésre, hiszen számos okunk van erre. Ezek közül az egyik az, hogy azért veszünk részt az istentiszteleten, a hálaadó áldozaton, hogy ezzel is kifejezzük hálánkat Istennek, akinek minden jót köszönhetünk.

forrás: Virtuális Plébánia

A Szentlélek visz előre

Az igazi tanítás nem a törvényhez való merev ragaszkodás, mely megbabonáz, akár az ideológiák, hanem Isten kinyilatkoztatása, amely napról napra jobban eléri azokat, akik nyitottak a Szentlélek előtt. Erről beszélt *Ferenc pápa* csütörtökön reggel, a Szent Márta-ház kápolnájában bemutatott szentmisén.

Ne ragaszkodjunk mereven a törvény betűjéhez

A napi szentlecke Szent Pál apostolnak a galatákhoz írt leveléből [Gal 3,1-5] arra figyelmezteti a híveket, hogy csak a

Krisztustól nyert hit üdvözít, s nem az ószövetségi szabályok megtartása. A Szentlélek az Atya nagy ajándéka. Az az erő, amely bátorságot ad az egyháznak, hogy kilépjen önmagából és eljusson a világ határaiig. Nélküle bezárkózás és félelem van csupán. A pápa három magatartásformát jelölt meg a Szentlélek követésére.

Az első az, amelyet Szent Pál a galaták szemére vet, akik azt hiszik, hogy az ószövetségi törvények és nem Jézus által igazulnak meg, aki értelmet ad a törvénynek. Így hát túl merevek, és ők

azok, akik támadják Jézust, és akiket az Úr képmutatónak nevez. Ez a törvényhez való merev ragaszkodás nem vesz tudomást a Szentlélekről. Nem hagyja, hogy Krisztus megváltásának ereje előretörjön a Szentlélekkel. Igaz, hogy meg kell tartanunk a parancsolatokat, de mindig a kegyelemből fakadóan, az Atyától kapott kegyelmi ajándékkal, a Szentlélekkel együtt. Így válik érthetővé a törvény. Ezek az emberek ott hibáztak, hogy nem vettek tudomást a Szentlélekről és nem tudták, hogyan haladjanak előre. Be voltak zárva előírásaikba: ezt meg azt kell csinálni. Olykor mi is beleeshetünk ebbe a kísértésbe – magyarázta a pápa.

Az ideológiák megbabonáznak

A törvénytudók megbabonáznak az elveikkel, ugyanis az ideológiák megbabonáznak. Nem véletlenül kezdi így levelét Szent Pál: „Ki babonázott meg titeket, ti, okatlan galaták?” Azok, akik ideológiákat hirdetnek: minden igaz, minden világos! De hisz Isten kinyilatkoztatása talán nem világos? Isten kinyilatkoztatását apránként, minden nappal jobban megeljük, folytonos zarándokúton. Világos? Igen! Kristálytisza! – szögezte le a pápa. Azok pedig, akik azt hiszik, hogy a teljes igazságot a markukban tartják buták, okatlanok – ahogy Szent Pál mondja, mert hagyják megbabonázni magukat.

A Szentlélek nélkül langyos keresztények leszünk

A másik magatartás, amiről a Szentatya beszélt, a Szentlélek elszomorítása: amikor nem hagyjuk, hogy Ő ihlessen minket, előre vigyen a keresztény életben. Amikor nem hagyjuk, hogy Ő megmondja – nem a törvény teológiá-

jával, hanem a Lélek szabadságával –, mit kell tennünk. Így langyossá válunk, közepszerű keresztények leszünk, mert a Szentlélek nem működhet bennünk.

Nyíljunk meg bátran a Szentléleknek

A harmadik magatartás pedig a Szentlélek előtt való megnyílás, amikor hagyjuk, hogy a Lélek vigyen minket előre. Ezt tették az apostolok pünkösdi bátorsággal. Legyőzték félelmüket és megnyíltak a Szentléleknek. Ahhoz, hogy megértsük és befogadjuk Jézus szavait, meg kell nyílnunk a Szentlélek ereje előtt. Ekkor mint egy vitorlás hajót repít minket a szél előre, és sose állunk meg többé. Ehhez azonban imádkozni kell.

Tegyük föl magunknak a kérdést a nap folyamán: vajon én tudomást veszek a Szentlélekről? És ha eljárak vasárnap a misére, megteszem ezt meg azt, hiszem, hogy ez elegendő? Másodszor: az életemet csak félig, langyosan élem, elszomorítva a Szentlelket, aki nem adhat nekem erőt az előre haladáshoz, a megnyíláshoz? Vagy az életem szüntelen imában telik a Szentléleknek való megnyílásért, hogy ő vigyen előre az evangélium örömeivel és megnyisson Jézus tanításának, az igazi tanításnak, amely nem babonáz meg, nem tesz oktalanná, hanem igazi?

Fohászkodjunk, hogy ráébresszen gyöngeségeinkre, melyek elszomorítják Őt, és előre vigyen minket, Jézus nevét elhözva másoknak is, megtanítva az üdvösség útját. Az Úr adja meg nekünk a kegyelmet, hogy megnyíljunk a Szentléleknek, és ne legyünk okatlanok, megbabonázottak, elszomorítva a Szentlelket – fejezte be csütörtök reggeli szentbeszédét Ferenc pápa.

forrás: Vatikáni Rádió